

ключава въ това, да събуди тия духове. На наученъ езикъ казано: Работата на семката седи въ това, да преведе потенциалнитѣ сили на почвата въ кинетически.

Вториятъ елементъ, необходимъ за развиване на семката, е свѣтлината. При падането си върху семката, свѣтлината образува жгъла ппр. За да се развие, семката трѣбва непременно да възприеме слънчевитѣ лъчи, които падатъ върху нея.

Третиятъ елементъ, необходимъ за развиване на семката, е влагата, която пада върху нея въ видъ на пара, или въ видъ на дъждъ. Щомъ има тия три условия, семката може вече да се развива. Първото движение, което семката ще направи, е разклоняването ѝ надолу, къмъ центъра на земята. После, тя се отправя нагоре, къмъ центъра на слънцето. При това раздвояване на семката въ две посоки, надолу и нагоре, се забелязва известно съответствие между коренитѣ и клонетѣ. На всѣки коренъ отговаря по единъ клонъ, и така: на всѣки голѣмъ коренъ отговаря голѣмъ клонъ; на малкия коренъ отговаря малкъ клонъ. Оттамъ, когато единъ коренъ или коренче изсъхне, съ него заедно изсъхва и съответниятъ на него клонъ или клонче.

Ако проследимъ развитието на човѣка отъ първичната клетка, ще видимъ, че и той е създаденъ отъ дѣлението на тази клетка на две части, въ видъ на две семки. Човѣшкиятъ мозъкъ се е образувалъ отъ семка;